

VAN DE KERKENRAAD

Bij het maken van deze Meerboei was nog steeds niet duidelijk wat nu wel en wat niet mogelijk is in de komende weken. Nu zowel amateur-muziek-beoefening als amateursport-beoefening weer mogelijk zijn, willen we met de godsdienstoefeningen ook weer gaan starten.

De diensten van 23 en 30 januari zullen nog uitsluitend digitaal te beluisteren zijn, maar **vanaf 13 februari** gaan we weer **‘gewone’ diensten** houden. Uiteraard met in achtneming van de corona-regels, maar we zullen elkaar weer kunnen ontmoeten in de kerk.

Dat wordt dan op 13 februari een **extra feestelijke dienst**, met soep van onze predikant en hapjes van onze vrienden uit Ladantsy. Bovendien hebben die laatsten leuke linnen tassen opgestuurd, voorzien van borduurwerk of andere handgemaakte versieringen. Die zullen te koop zijn voor ca €10. Uiteraard is dat bedoeld als -geldelijke- steun voor hun gemeenschap.

Wij, als kerkenraad zien ernaar uit u allen weer in de diensten te ontmoeten!

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

13^e jaargang nr. 1
20 januari 2022

23 januari 2022

Onze viering zal on-line te beluisteren
zijn via www.vdgij.nl

Following Jesus together across barriers

Worship Together:

Celebrate our Anabaptist Movement

Anabaptist World Fellowship Sunday

KERKDIENSTEN

Beverwijk, Meerstraat 62, aanvang 10.00 uur

23 jan Ds. J. Kubacki: Broederschapsdag
Organist: Hans Kelder

30 jan Justina Oosters: Muziekdienst

En vanaf 13 februari weer diensten in onze kerk.

13 feb 10.00 Ds. J. Kubacki
Organist: Marco Bij de Vaate

27 feb 10.00 Br. Y. Aalders
Pianist: Justina Oosters

13 Mrt 10.00 Ds. J. Kubacki
Organist: Ronald Molenaar

27 mrt 10.00 Br. A. de Jong
Pianist: Justina Oosters

Na de versoepelingen van 14 januari j.l. blijft de culturele sector gesloten. Om die reden heeft de kerkenraad besloten dat er GEEN live-diensten in Beverwijk zullen worden gehouden. We zullen onze uiterste best doen de diensten per video- of geluidstream via onze website www.vdgij.nl beschikbaar te stellen. We houden u per mail of via onze website of via onze secretaris op de hoogte.

ZIEN EN GEZIEN WORDEN

*Zo dekt een donkre wolk het stralend zonnelicht,
Gelijk mijn Liefste nu zijn vriendlijk aangezicht;
Zo lang dat in mij scheen, slóeg mij het hart van vreugden,
Toen was ik sterk, en zong en sprong langs 't pad der deugden;
Maar nu zich eens verbergt die Goddelijke schijn,
Bevinde ik mij een worm, in stof en as te zijn.
Zo mij maar iets ontmoet, dat dwars legt in mijn gangen,
Voel ik de oude mens zich wringen als een slange.*

Hoe komt het dat ik nu juist aan dit gedicht Jan Luyken (1649 – 1712) moet denken? Alles begon met deze foto. Waarschijnlijk denkt u, zusters en broeders, dat het nogal ijdel is om zomaar een eigen foto in het bulletin te plaatsen. Ja, we hebben elkaar weliswaar weer een tijdje niet gezien, maar u bent mijn gezicht

toch niet vergeten... Maar het gaat hier niet eens om het gezicht. Wel om mijn ogen. Toen ik deze afbeelding vanochtend op Facebook zag verschijnen, als herinnering aan 2 jaar geleden, keek ik diep in de ogen van mezelf van toen. Ik weet nog hoe moe ik was: na bijna een week van onze ‘brillenactie’ in Oekraïne. Elke dag tientallen mensen die hun gezichtsvermogen kwamen testen en, zo nodig, (lees)brillen van ons ontvingen. Wat een hoop werk. Maar op dat moment was die berg al verzet en ik was ook heel voldaan en optimistisch. Laat dat nieuwe jaar toch komen! Ja, ik weet dat het waarschijnlijk een projectie is maar ik zie dit allemaal in mijn ogen: én die vermoeidheid én dat optimisme. En ik zie nog iets: dat mijn baardje er toen nog wel wat donkerder uitzag. Nu is het bijna helemaal grijs. Wat er in de tussentijd met ons allemaal is gebeurd, hoef ik aan niemand uit te leggen. *Een donkre wolk? Iets..., dat dwars legt in mijn gangen?* Het lijken bijna eufemismen! Eigenlijk zou ik, in plaats van dit soort poëtische uitdrukkingen, liever een paar grove krachttermen willen gebruiken om te beschrijven wat er met ons en met de wereld allemaal gebeurd is en nog steeds gebeurt. Maar laten we het netjes houden!

En tegelijkertijd weet ik ook precies waar en wanneer Lukasz deze foto van mij maakte. Het was in de kerk van Pnjatyn’ op de dag van hl. Stephanus, de eerste martelaar die vanwege zijn keuze om de weg van Meester Jezus te volgen gestenigd werd. Eigenlijk dus een moment bij uitstek om erover na te denken dat het leven soms ook uitermate bittere en pijnlijke dingen voor ons in petto heeft, dat *die Goddelijke schijn* wellicht zelfs vaker onzichtbaar dan goed te zien is. En over het feit dat het geloof ook geen levensverzekering is...

Wat is het dan wel? Luyken schrijft:

*Schoon ik u dan, mijn God, noch zien noch voelen mag,
Zo houdt nochtans uw oog op mij de ganse dag;
Houd mij verborgen vast, dat ik u niet ontvluchte*

Is dit ook mijn ervaring? Ja en nee... Ik heb niet het gevoel dat ik ‘van boven’ in de gaten word gehouden. Wat ik wel soms voel is een impuls in mezelf om mensen om me heen, en niet alleen mezelf van twee jaar geleden, aan te kijken, om naar ze om te zien, om bij hen en bij hun noden stil te staan, om hen bij te staan. En ik weet dat zij dezelfde impuls voelen en eraan gehoor geven. Zo weten we ons gezien: door elkaar en daardoor soms ook door God. Op deze foto kun je achter me een afbeelding zien waarop Jezus, terwijl hij zijn kruis aan het dragen is, een doek aangereikt krijgt om er zijn gezicht mee af te vegen. Iemand heeft hem dus gezien, iemand voelde de impuls om hem, in zijn nood, bij te staan en te helpen. Laten ook wij zien en (aan)gezien worden: met compassie, met liefde, met wederzijdse zorg. In het jaar dat net begonnen is en altijd!

Jarek Kubacki

OVER– EN VAN DE LEDEN

Overleden

Eind van 2021 kregen we bericht van het overlijden van twee zusters.

Op 22 november al overleed zr. **H. Vorsteveld** op 87 jarige leeftijd en op 21 december overleed zr. **S.M. Kranendonk-Kluft** op 96 jarige leeftijd.

We wensen hun nabestaanden veel sterkte toe.

Ziekte

Zr. **Klaske Klaassens** is in afwachting van een operatie aan haar schouder. Als het goed is vindt deze eind januari plaats. We wensen haar een heel spoedig herstel toe.

De **echtgenoot** van zr. Mies Brandenburg ondergaat een chemobehandeling. Erg vervelend en vanzelfsprekend ook spannend. De eerste berichten zijn dat hij goed reageert op de behandelingen. We wensen hun beiden uiteraard alle goeds.

Verjaardagen

07 februari	Zr. T.H. Beems-van der Meer	88 jaar
07 maart	Zr. P.G.E. v.d. Goorbergh-Blokker	91 jaar
18 maart	Zr. K. Klaassens	89 jaar
18 maart	Br. H.N. Overkamp	96 jaar
23 maart	Zr. C.A. Brandenburg-Heimerling	76 jaar

Allen van harte geluk gewenst en een fijne verjaardag!

Van de leden

Bedankt,

Gemeenteleden en kerkenraad.

Hartelijk dank voor het kerstbrood

(Ik heb het me laten smaken) en de kerstroos.

Nog de beste wensen voor het jaar 2022.

Hartelijke groeten,

Dini Jansen

Welkom

Beste Ernest

Namens onze gemeente wil ik je hartelijk bedanken voor je brief die we kortgeleden ontvingen.

Het is zeker geen alledaagse gebeurtenis dat een Nederlandse Doopsgezinde Gemeente een brief uit Letland ontvangt van iemand met de vraag of hij vriend van onze gemeente mag worden.

Wij waren dan ook zeer verrasten eigenlijk, ook wel een beetje trots! Dit overkomt ons niet dagelijks en als gemeente zeggen we dan ook voluit: JA. In het Nederlands gebruiken we dan de uitdrukking: We zullen je met open armen ontvangen en we hopen je spoedig hier te kunnen ontmoeten om nader kennis te maken met elkaar.

Het is een moeilijke tijd waarin we momenteel leven met veel onzekerheden. De Coronapandemie doet daar nog een schepje bovenop. Maar dan gebeurt er zomaar ineens iets bijzonders. Een vriendschapsverzoek van een Let! Hoe mooi, hoe waardevol. Aan dit soort van kleine lichtpuntjes moeten we ons maar vasthouden. Vrienden zijn, elkaar waarderen, leren kennen en er te zijn voor elkaar.

Welkom Ernest!

Met vriendelijke groeten,

Kerkenraad, gemeente en voorganger van de VDGJ.

En nu is het Nieuwe jaar aangebroken en we zitten nog steeds op slot? Misschien dat inmiddels de scholen weer open zijn en dat we toch voor versoepeling van de maatregelen niet tot 14 januari hoeven te wachten.

In de vorige Meerboei heb ik voor het eerst deze kop gebruikt en ik ben van plan die erin te houden.

Op deze manier blikken we terug en kunnen we er nog even over nadenken.

*12 december Oorspronkelijk zou br. Wim van Leeuwen uit Aalsmeer de dienst doen, maar hij heeft om gezondheidsredenen moeten afzeggen. Volgend jaar hoopt hij weer van de partij te zijn.

De dienst is bereidwillig door ds. Jaap Klanderman overgenomen, onze vaste invaller.

Het was de 3^e zondag van Advent en de lezingen waren er ook naar: Jesaja 2:1-5, Romeinen 13: 8-14 en Mattheus 24: 32-44. Lees ze maar eens na, ze gaan allemaal over verwachting en klaar staan voor wat komen gaat: de wederkomst zal er zijn, daar mag je op rekenen, wanneer is niet te voorspellen, zorg dus dat je er altijd klaar voor bent.

Wij maken een regel voor iedereen en uit het algemene volgt het bijzondere. De bijbel daarentegen begint met het bijzondere, dan komt pas het algemene. Eerst Abraham, één mens, dan pas een hele stam, eerst één volk, daarna alle volken.

Hier gaat het dus om verwachting. Hij eindigt met: er gaat vast wat bijzonders gebeuren, wachtend op de meester zelf.

Of het voorspellend was? Je zou het haast denken: twee dagen later komt er een algemene regel: alles gaat weer dicht, in goed Nederlands een lockdown.

In deze bijzondere tijd kwamen er toch al steeds minder mensen naar de kerk, maar nu zijn we weer helemaal dicht. En dat terwijl we de kerk al in Kersttooi hadden en grootse plannen hadden uitgewerkt voor de Kerstviering op Kerstochtend. Wendy had de kerk weer prachtig versierd en kon het vervolgens weer opruimen. Jammer, maar helaas.....

*24 december Een digitale Kerstviering met beeld en geluid: “Nu zijt welkome”. Ditmaal niet speciaal voor ons, maar meeliftend op de viering bij de KGIJ, opgebouwd rond teksten en liederen uit het Klein Kerst-oratorium van Huub Oosterhuis. Ook de DG Purmerend lifte mee.

De preek, die hier toespraak heet, werd verzorgd door onze predikant Ja-

rek Kubacki. De liederen werden eerder gezongen door het Liturgiekoor IJmond en het KGIJ-koor.

De lezing was uit Lucas 2: 1-14. Als 2^e lezing een vertaling uit het Arabisch van het gedicht dat Roos Ouida voordroeg bij de demonstratie op de Dam op 13 november voor het terughalen van Nederlandse moeders en kinderen uit het kalifaat in Syrië. Het gaat over de band tussen moeder en kind.

Jarek bekende dat hij het Kerstgevoel mistte door de lockdown, iets wat hij niet verwachtte.

De belofte van het geboorteverhaal van het kind Jezus, staat schril tegenover de passage uit het gedicht: *Daar in een eenzame hoek aan het einde van een donkere straat staat het onschuldige kind te trillen. Het is bang voor honger, draait links en rechts. Dit is een klacht over een trieste realiteit.*

Maar, maak een stap naar een betere wereld, waarin vluchtelingen niet meer teruggeduwd worden.

Draag de geest in je en zeg, net als tegen dat andere Kind: Nu zijt welkom, er is genoeg plaats in de herberg, kom binnen mens!

Het slotwoord kwam van Jaap Klanderman met een Kerstwens en de Zegenbede.

En nu is het Nieuwe jaar aangebroken en we zitten nog steeds op slot? Misschien dat inmiddels de scholen weer open zijn en dat we toch voor versoepeling van de maatregelen niet tot 14 januari hebben moeten wachten. Maar dat weet ik nog niet bij het schrijven van dit stukje. Voorlopig ga ik er vanuit dat de dienst van 9 januari ook weer niet doorgaat, maar wie weet.... Dan maar geen Nieuwjaarsbegroeting, waar we ook plannen voor hadden? De tijd zal het leren.

Lucy Klanderman

LIEVE MENSEN

Wat hadden wij ons een Kerstviering anders voorgesteld. Dat er geen Kerstavonddienst gehouden kon worden, ach, nog niet zo eens zo lang geleden, in de tijd dat de DG IJmuiden nog zelfstandig was, wisselden wij de diensten af: Kerstavonddienst of een dienst op Kerstmorgen. Allebei de diensten sfeervol, gezelligheid; kortom een feest! Ons koor nam een groot deel van de kerstzang voor haar rekening, gesteund door een enthousiaste gemeente. We zien ons nog met het koor als een lange sliert, al zingend, naar het podium in de kerk van IJmuiden lopen. In de raam-

kozijnen stonden allemaal waxinelichtjes. Wat lijkt dat inmiddels lang geleden.

De gemeenten werden kleiner, Beverwijk en IJmuiden werden één: de VDGIIJ. Maar eens per jaar was er altijd het mooie Kerstfeest. Het aantal leden werd kleiner, maar ook met minder mensen kan het mooi en gezellig zijn, want de sfeer wordt bepaald door de mensen in de kerk met als extraatje de altijd prachtig versierde kerstboom met daaronder de figuren uit het kerstverhaal, gemaakt door Cor Slikker. Elk jaar vervulden Jozef en Maria met de herders hun plicht.

Corona heeft ons nu voor het tweede jaar in de greep. Wie had dat ooit kunnen vermoeden. Juist omdat de gemeente kleiner en kleiner wordt, hadden we voor dit jaar de Kerstdienst wat willen aanpassen aan het aantal te verwachten leden en vrienden. Dat we geen stampvolle kerk konden verwachten, daar waren we ons van bewust, dus moest er iets aangepast worden.

Zingen verbindt de mensen en gezamenlijk eten ook. Dat zagen we wel aan de 70+ maaltijden! Onze predikant kwam met het idee om na de dienst Pools-Russische soep, de wereldberoemde borsjt met daarbij piroggi's (ge vulde deegrolletjes, denk aan ravioli) te serveren. Een traktatie! De predikant zou zelf de soep maken en de bewoners van het Oekraïense dorp Landansi maakten de piroggi's. Wat lief allemaal! En inderdaad, er arriveerde in Leiden een bestelbus met 10 kilo uit Oekraïne. Ze liggen nu in de diepvries te wachten op betere tijden.

Dan komt er eerst het bericht dat de avonddienst niet door kan gaan. Jammer, maar dan maken we er een kerstochtenddienst van. Soep en deegrolletjes smaken dan ook goed na de dienst. Maar helaas, corona haalt daar ook een streep door. Geen kerstviering, ook dit jaar niet. Wij kunnen niet samen Kerst vieren, elkaar geen gelukkig Nieuwjaar wensen. Maar denken aan elkaar, als het nodig is je medemens helpen en steunen in deze vreemde en toch wel beangstigende tijd, kan altijd! Dus we blijven de moed er in houden ook al is het dan niet op de wijze waarop wij het ons hadden voorgesteld.

De predikant en kerkenraad wensen u alle goeds in het nieuwe jaar toe en hopen u in 2022 onder betere omstandigheden weer in onze kerk te mogen begroeten. Wij verheugen ons alvast op dit vooruitzicht.

Puck Frerichs

OP Z'N EZAUS OF OP Z'N JACOBS?

**uit: Bijbels Culinair van ds. Han Wilmink*

Velen die met de Bijbel vertrouwd zijn kennen ze: Jacob en Ezau. Het zijn niet zomaar twee broertjes uit de Bijbelse geschiedenis waartussen het niet zo bijster boterde. In Ezau en Jacob worden ons twee wijzen van mens-zijn geportretteerd van alle tijden en plaatsen. En de vraag aan ieder mens is dan: leef je liever op z'n Ezaus of liever op z'n Jacobs? Waar de beide broers voor staan, vinden we terug in ieder mens. Ezau en Jacob wonen in ons allemaal, ze huizen in ieders hart. Ze horen bij elkaar, maar kunnen het vanaf het prilste begin ook niet goed met elkaar vinden. *'de kinderen in haar lichaam botsten hard tegen elkaar'*. begint dus al in de baarmoeder. De mens wordt geboren, maar zie, hij is niet alleen, de tweede volgt hem letterlijk op de voet. Godzijdank dat die tweede er ook bijkomt, want als we het alleen met die eerste zouden moeten doen? Ruig behaard is hij, Ezau de ruige, de ruwe, zoals hij zal gaan heten. Vader van het volk Edom, waarin het woord 'adom' doorklinkt, *rood*. Roodachtig was zijn huid al bij zijn geboorte, zo rood als de aarde. Ezau van de aarde is hij, zo is hij geaard.

Hij representeert de oudste laag van onze ziel: een bundeltje driften, zo zijn wij blijkbaar van nature.

Hoor hoe hij zijn instincten volgt: *"Gauw, kom op , geef mij van dat rode, dat rode daar!"*

Hij ziet slechts wat direct voorhanden is. Over wat boven de aarde uitgaat lijkt hij zich niet te bekommeren. Over wat voorbij de horizon ligt, ach, dat is van later zorg. Zijn honger als mens gaat niet verder dan een bord soep. Rode, aardse soep. Lekker soep, dat zeker.

Er is niks mis met die soep, en we moeten ook oppassen onze broeder Ezau te kwalificeren als een mispunt, een botte en platte materialist, dat doet de Bijbel ook niet. Bovendien we zouden onze eigen natuur ontkennen! In ieder mens schuilt iets van een Ezau. In plaats van dat te veroordelen of te ontkennen, kunnen we het beter erkennen.

Volgende keer gaan we verder met Jacob. Nu het recept van de rode soep.

Rode linzensoep met gevijzelde specerijen (voor 6 personen)

Ingrediënten: 300 gram rode linzen, 2 uien, 200 gram wortel(tjes), 4 teentjes knoflook, een scheutje olijfolie, 2 laurierblaadjes, 1 thl korianderzaad, 2 thl komijnzaad, ½ citroen,

1 liter runder- of groentebouillon, zwarte peper, zout wat koriander- of peterselieblad.

Bereiding:

Linzen wassen. Uien, wortels en knoflook fijnsnijden. Koriander en komijn fijn vijzelen.

Olie verhitten en ui in 5 minuten glazig smoren, wortel en knoflook erbij en 2 minuten meesmoren.

Koriander en komijn kort meebakken. Linzen en bouillon erbij en aan de kook brengen, laurier en citroen toevoegen en alles 20-30 minuten zachtjes laten koken. Geregeld roeren.

De soep moet lekker dik zijn. Citroen en laurier verwijderen en op smaak brengen met zout en peper. Garneren met de koriander of peterselie.

Eet smakelijk.

COLLECTEROOSTER

23 januari Mennonite World Conference

30 januari Stichting Schuldhulpmaatje IJmond

13 februari DCG project voor jongerenwerk

27 februari Kledingbank IJmond

13 maart DG Wereldwerk Stuurgr. Duurzame ontw.

27 maart St. Hospicegroep Midden Kennemerland, El Ombu

De tweede collecte is bestemd voor het werk van de eigen gemeente.

**U kunt uw bijdragen ook overmaken op onze bankrekening
NL43 ABNA 0 46 90 51 531**

De volgende editie van De Meervoet
verschijnt op 31 maart 2022
Kopij inleveren vóór 18 maart bij de redactie.
Indien onbestelbaar: retour aan Meerstraat 62,
1941 JD Beverwijk.

